

جمعیۃ الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفی

مَشْرُوعٌ تَعَلَّمَ الْإِسْلَامَ – السیرة النبویة

الدرس الخامس

الدعوة الجهریة

پنجم درس

بشکاره دعوت

رسول الله ﷺ د پت دعوت چی کله دری کاله وشو، نو د الله تعالی د طرفنه حکم راغی: [فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ] {الحجر: ۹۴} ترجمه: پس صفا صفا بیان کره هغه چی تا ته حکم کړی شوی دی د هغی د بیانولو، او مخ اوگرخوه د مشرکانو نه، یوه ورځ رسول الله ﷺ صفا غونډی باندی اودریدو، مکے والو ته ئے آواز وکړو، ډیر خلق راجمع شول، دی خلقو کنبی د نبی کریم ﷺ تره ابو لهب هم موجود وو چی د الله او د رسول په دشمنی کنبی د هر چا نه مخکنبی وو، خلق چی کله راغلل نبی کریم ﷺ وفرمایل: که زه تاسو له خبر درکړم چی ددی غر نه هغه طرفته دشمن دی، تاسو باندی حمله کوی نو تاسو به زما خبره ومنئ، ټولو ووئیل: مونږه ته نه ئے موندلے مگر ریشتونوی او امانت دار، نو رسول الله ﷺ وفرمایل: زه ستاسو دپاره یره درکونکی یم مخکنبی ددی نه چی سخت عذاب د الله راشی، ددی نه پس نبی کریم ﷺ الله طرفته دعوت شروع کړو، او د بت پرستی چی په هغه زمانه کنبی رواج وو تردید به ئے کولو، دغه ځای کنبی موجود ابو لهب غصه شو، وے وئیل: (معاذ الله) هلاک شی، تا مونږ ددی خبری دپاره راجمع کړی یو، الله تعالی د ابو لهب په باره کنبی داسی آیاتونه نازل کړل چی ترقیامته پوری به لوستلی کیری: [يُسْمِ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمِ] [تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ، مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ، سَبَّحَلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ، وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ، فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ] {المسد: ۵} ترجمه: هلاک شول دواړه لاسونه د ابو لهب او هلاک شو دی، فائده ورنکړه ده ته مال دده او هغه څیز چی ده کتلی وو، زر دی چی ورنوځی به اُور لمبو والا ته، او بنځه دده چی راوچتونکی د خشاک ده، په سټ د هغی کنبی رسعی ده د پوستکی د کجوری نه، نبی کریم ﷺ خپل دعوت باندی کلک ولاړ وو، چرته به چی د خلقو اجتماع په نظر راتلله، هغوی ته به ئے دعوت ورکولو، د خانه کعبے خواء کنبی به ئے مونځ اداء کولو، او د خلقو په اجتماعاتو کنبی به شریک کیدلو، او د اسلام پیغام به ئی رسولو او دعوت ورکولو دپاره به د مشرکانو بازارونو ته ورتللو، ډیر تکلیفونه به ئے برداشت کول، کومو خلقو به چی ایمان راوړو مشرکانو به ډیر تکلیفونه ورکول لکه چی سُمیه بی بی او یاسر او عمار رضی الله عنهم ته ئے دومره سزاگانئ ورکړی چی یاسر او سُمیه رضی الله عنهما شهیدان شول، سُمیه رضی الله عنها هغه بنځه ده چی په اسلام کي اوله شهیده شوی ده، یاسر رضی الله عنه په اسلام کنبی اول د شهادت درجه حاصله کړیده، بلال بن رباح حبشی رضی الله عنه ته هم امیه بن خلف او ابوجهل ډیری سزاگانئ ورکړی وی، ورته به ئے وئیل: اے بلاله! اسلام پرېرده، بلال رضی الله عنه په اسلام باندی مضبوط وو، امیه بلال رضی الله عنه په زنجیرونو کنبی وتړلو، او بهر د مکے مکرمی په گرمو شگو کنبی به ئے ځملولو، او پخپله هم او په نور مشرکانو باندی به ئے هم په کور ووهلو، د بلال رضی الله عنه د ځولئ مبارکی نه به صرف د آحد آحد آواز راتللو، یوه ورځ ابو بکر صدیق رضی الله عنه ورباندی ورتیر شو، نو د امیه نه ئے واخستلو او د الله دپاره ئے آزاد کړو، پدی مشکل حالت کنبی د حکمت د وجه نه رسول الله ﷺ مسلمانان د اسلام د بشکاره کولو نه منع کړی وو، ددی وجی نه به نبی اکرم ﷺ د صحابه کرامو سره په تنهائی کنبی میلایدو، کچرته نبی کریم ﷺ بشکاره ملاویدلی نو مشرکانو به د هغه او د هغه د دعوت ترمینځ مانع واقع کیدلی، او ممکنه وه چی ددی وجه نه د دواړه ډلو مینځ کنبی جنگ راغلی وی، چونکه د مسلمانانو تعداد هم کم وو، او اسباب د جنک هم نه وو، ددی وجی نه نبی کریم ﷺ مسلمانانو ته د اسلام د پټولو حکم کړی وو، رسول الله ﷺ به د مشرکانو مخکنبی د تکلیفونو باوجود بشکاره دعوت او عبادت کولو.